Olimpiada — Olimpiada

FINALIŞTI ŞI SEMIFINALIŞTI PROBABILI AI PROBELOR DE INOT LA J. O.

Vei fi prezent la startul probei 200 m. bras la Melbourne, pare a-i spune antrenorul, lui Horst Fritsche (R. D. Germană)... Standardul olimpic a fost atins

Din parcurgerea materialelor anterioare, de prezentare a celor mai buni performeri mondiali ai anului la natație, s-a putut observa că australienii dețin un adevărat monopol al recordurilor mondiale sau al celor mai bune rezultate în bazin de 50 m, la probele masculine și feminine de craul. Europenii, americanii și japonezii, fără să renunțe la veleitățile lor de valoroși crauliști și-au îndreptat atenția spre celelalte probe în care australienii nu excelau. Numai cu un an în urmă specialiștii natației căutau, de pildă, pe viitorul cîștigător al medaliei olimpice de aur, la proba de 100 m. spate, în persoana lui Bozon posesorul celor mai bune performanțe, atît în bazin mic (1:02,1) cît și în bazin mare (1:04,4) Magyar sau Oyakawa, fără riscul de a fi contraziși. Pronosticul s-a dovedit însă prematur. Din excelenta pleiadă de înotători australieni au răsărit „peste noapte" și remarcabili crauliști... pe spate. La începutul anului, David Thiele și recent John Monckton au întrecut tot ceea ce se realizase pînă anul acesta la această probă... prilejuind antrenorului lui Bozon, Lucien Zins o observație: **„Pentru a se cîștiga la Melbourne va trebui să se meargă sub 1:04,0!"** Și mai înainte ca protagoniștii la 100 m. spate să se fi îndreptat spre Australia, Monckton, i-a dat dreptate antrenorului francez, parcurgînd deocamdată la antrenament distanța olimpică în 1:03,9! Iată cum se prezintă lista oficială a probabililor finaliști și semifinaliști la...

100 m. SPATE

1. Thiele (Australia)	1:04,0
2. Magyar (Ungaria)	1:04,1
3. Oyakawa (S.U.A.)	1:04,7
4. Bozon (Franța)	1:05,3
5. Mac Kinney (S.U.A.)	1:05,7
6. Christophe (Franța)	1:05,9
7. Wiggins (S.U.A.)	1:06,1
8. Hase (Japonia)	1:06,2
9. Pfeiffer (Germania)	1:06,2
10. Hurring (Noua Zeelandă)	1:06,5
11. Miersch (Germania)	1:06.5
12. Tomita (Japonia)	1:06,7
13. Kuvaldin (U.R.S.S.)	1:06,9
14. Swiguisen (Olanda)	1:07,2
15. Goncalves (Brazilia)	1:07,2
16. Soloviev (U.R.S.S.)	1:07,5

Proba de 200 m. fluture este singura probă masculină la care natația noastră va fi reprezentată la J.O. După cum se știe, în lotul echipei noastre de polo care a făcut deplasarea la Melbourne se află și maestrul sportului Alexandru Popescu, specialistul nostru nr. 1 în probele de fluture. In prezent, Alexandru Popescu ocupă un loc destul de bun în tabloul performerilor mondiali, însă aceasta datorită unui rezultat obținut la sfîrșitul lunii iunie: 2:33,0. De atunci și pînă la plecarea spre Melbourne, el nu și-a reeditat performanța, deși, conform planului de antrenamente și rezultate, trebuia să realizeze pînă în octombrie 2:29,0. Era un obiectiv pe deplin realizabil, cu atît mai mult cu cît în prima perioadă de pregătire el dovedise o formă ascendentă atingînd, la sfîrșitul acelei perioade, exact performanța scontată. Și așa însă, Popescu are șanse pentru semi-finale, unde, odată ajuns, va ști să lupte pentru mult doritul loc în finala olimpică.

200 m FLUTURE

1. Yorzik (S.U.A.)	2:19,0
2. Ishimoto (Japonia)	2:19,6
3. Tumpek (Ungaria)	2:24,6
4. Nagashima (Japonia)	2:25,8
5. Ats (Ungaria)	2:25,9
6. Nelson (S.U.A.)	2:26,3
7. Nagasawa (Japonia)	2:26,4
8. Weber (Germania)	2:26,5
9. Pirolley (Franța)	2:28,2
10. Harrison (S.U.A.)	2:30,0
11. Masel (Germania)	2:30,5
12. Zierold (Germania)	2:31,2
13. POPESCU (ROMÎNIA)	2:33,0
14. Samuhel (Cehoslovacia)	2:33,0
15. Rubacev (U.R.S.S.)	2:33,7
16. Raczinski (Polonia)	2:35,1

La 200 m. bras, Extremul Orient va fi bine reprezentat. Dacă numele campionului japonez Furukawa este bine cunoscut în lumea natației, în schimb reprezentantul R.P. Chineze, Mu-Suan-su este o adevărată revelație. Anul trecut el nu figura printre cei mai buni specialiști ai probei, iar acum aspiră cu justificate pretenții la o medalie olimpică. Inotătorii sovietici vor avea și ei un cuvînt greu de spus în finală.

200 m. BRAS

1. Furukawa (Japonia)	2:33,2
2. Mu-Suan-Su (R.P. Chineză)	2:36,0
3. Iunicev (U.R.S.S.)	2:37,2
4. Yoshimura (Japonia)	2:37,6
5. Matsuda (Japonia)	2:38,4
6. Klein (Germania)	2:38,8
7. Dosaev (U.R.S.S.)	2:39,6
8. Broussard (Franța)	2:40,0
9. Dominguez (Argentina)	2:40,1
10. Gathercole (Australia)	2:40,2
11. Golovcenco (U.R.S.S.)	2:40,5
12. Enke (Germania)	2:40,9
13. Fritsche (Germania)	2:41,0
14. Ci-Le-Yun (R.P. Chineză)	2:41,0
15. Ota (Japonia)	2:41,1
16. Utassy (Ungaria)	2:41,5

Reprezentantul nostru la 200 m. fluture, Al. Popescu, în plină cursă

Luptătorii noștri candidați la medaliile olimpice

Trei „veterani" — D. Pîrvulescu, Fr. Horvath și I. Popescu și un „recrut" — Gh. Dumitru. Iată componența lotului nostru de luptători la Jocurile Olimpice de la Melbourne. Primii trei au debutat în aceste mari întreceri cu ocazia J. O. de la Helsinki, obținînd unele succese care de pe atunci au scos în evidență progresul acestui sport în țara noastră, anunțîndu-ne ca protagoniști ai tuturor concursurilor internaționale viitoare.

Intr-adevăr, de atunci luptătorii noștri au realizat noi performanțe valoroase. Referindu-ne numai la cei care se află la Melbourne, cităm succesul obținut la Neapole (Pîrvulescu clasat pe locul patru, iar Popescu pe locul 6). La ultimele două Festivaluri (1953 și 1955) Horvath urcă pe podiumul învingătorilor cucerind medalia de bronz, iar Pîrvulescu și I. Popescu se clasează pe locul 4. Anul acesta succesele realizate de reprezentanții noștri au scos și mai mult în evidență calitățile lor, desemnîndu-i drept unii dintre cei mai îndreptățiți competitori ai concursurilor de lupte de la Melbourne. In Cupa Mondială, desfășurată la Istanbul, Fr. Horvath se clasează pe locul 3, iar Pîrvulescu — deși recunoscut de specialiști drept cel mai bun om al categoriei — se clasează pe locul 4. Debutînd într-o competiție de mare amploare, Gh. Dumitru reușește un onorabil loc 6. Ultimele concursuri desfășurate la Budapesta și Opatija (R.P.F.J.) au adus luptătorilor noștri noi și însemnate succese. Comportarea cea mai bună și răsplata cea mai frumoasă a avut-o D. Pîrvulescu, căruia i s-a decernat medalia de aur a învingătorilor și o cupă specială pentru cea mai bună „muscă" a concursurilor de la Opatija. Fr. Horvath a cucerit două medalii de argint. I. Popescu s-a clasat odată pe locul doi și odată pe locul trei, iar Gh. Dumitru a cîștigat în ambele întreceri medalia de bronz. Interesant de menționat că la Budapesta, Gh. Dumitru aflat la egalitate cu fostul campion mondial și olimpic Freij (Suedia) s-a clasat pe locul trei cu ajutorul sorților.

Iată pe scurt performanțele celor patru sportivi ai noștri care între 3 și 6 decembrie, în marea sală a Expoziției din Melbourne vor participa la marile întreceri de lupte clasice. Ce rezultate vor scoate? Desigur valoarea lor ne îndreptățește să așteptăm noi performanțe de valoare și — lăsînd la o parte falsa modestie — chiar unele medalii olimpice. In această privință, cu puțin timp înainte de a pleca spre Melbourne, am discutat cu D. Pîrvulescu despre șansele la J. O. **„Desigur, important este să participi la Olimpiadă, a spus Pîrvulescu. Dar mai important și mai frumos este să cîștigi pentru țara ta o medalie olimpică. Mă voi strădui să o obțin și chiar pe cea de aur".** Noi urăm lui și celorlalți succes!

Bob Gutowski sărind cu prilejul campionatelor internaționale din acest an ale țării noastre. Performanței obținută atunci (4,55 m.) el i-a adăugat de curînd 15 cm.

Întrecere pasionantă între săritorii în înălțime europeni și americani

Fără discuție că spectatorii care vor lua loc în tribunele încăpătorului Mein Stadium, din Melbourne, în zilele întrecerilor atletice, vor trebui să facă serioase eforturi pentru a putea urmări cum se cuvine lupta sportivă. Căci trebuie să recunoaștem, un asemenea concurs atletic se urmărește destul de greu, mai ales de către acei care doresc să nu le scape nimic de pe stadion deși în același timp se desfășoară o cursă, o săritură și o aruncare.

Cu toate că alergările sînt foarte „tari", iar la aruncări bătăliile vor fi date probabil în jurul unor distanțe impresionante, mulți spectatori vor rămîne credincioși săriturilor, la care luptele nu vor fi de altfel, mai puțin aprige. Astăzi îi veți cunoaște pe cei care aspiră la titlurile de la înălțime și prăjină

UN AMERICAN SAU UN EUROPEAN?

Tînărul negru american Charles Dumas a reușit în acest sezon excelentul rezultat de 2,147 m. cu care a modificat lista recordurilor lumii. Prin prisma acestei cifre el apare ca favorit indiscutabil al întrecerii de la Melbourne. Iată însă că atleții europeni, prin rezultatele lor, se arată hotărîți să aducă pentru prima oară titlul olimpic în Europa. Cei mai autorizați să facă acest lucru sînt desigur Igor Kașkarov și Bengt Nilsson ale căror performanțe sînt de prima mînă. Față de forma destul de constantă pe care au arătat-o în ultima perioadă de timp — în special recordmanul Uniunii Sovietice — acest vis vechi al săritorilor europeni se poate împlini însfîrșit. Oricum, un fapt este aproape sigur: întrecerea pentru desemnarea campionului olimpic al anului 1956, va fi purtată peste cei 2,04 m. ai recordului olimpic stabilit de americanul W. Davis la J. O. de la Helsinki.

Cei mai buni săritori din 1956 înaintea Melbourne-ului sînt următorii:

2,147	Dumas (S.U.A.)
2,10	Kaskarov (U.R.S.S.)
2,09	Nilsson (Suedia)
2,072	Reavis (S.U.A.)
2,072	Willson (S.U.A.)
2,07	Poliakov (U.R.S.S.)
2,06	Salminen (Finlanda)
2,055	Söter (Romînia)
2,05	Chigbolu (Nigeria)
2,05	Fournier (Franța)
2,05	Petterson (Suedia)
2.04	Stepanov (U.R.S.S.)
2.04	Thorkildsen (Norvegia)
2,04	Lanski (Cehoslovacia)
2.04	Porter (Australia)
2.03	Stuart (Australia)

RICHARDS ȘI GUTOWSKI FAVORIȚI LA PRĂJINĂ

Cunoașteți motivele neselecționării lui Bob Gutowski în echipa olimpică a S.U.A. așa că nu vom mai insista asupra lor. Accidentarea lui Jim Graham i-a făcut loc campionului nostru internațional, care de la selecția din iunie a participat cu succes la numeroase concursuri, impunîndu-se ca unul dintre principalii favoriți ai întrecerii de la Melbourne. Oricum, după cît se pare, prima șansă o are încă Bob Richards, campionul olimpic al anului 1952 (4,55 m.) un atlet cu multă experiență de concurs. Față de cei 4,70 m. realizați recent atît de Richards cît și de Gutowski, europenii nu pot emite în mod normal pretenții la primul loc, ci, ca și la Helsinki, la medalia de bronz.

4.70	Richards (S.U.A.)
4,70	Gutowski (S.U.A.)
4,53	Mattos (S.U.A.)
4,51	Landstrom (Finlanda)
4,48	Graham (S.U.A.)
4.47	Waszni (Polonia)
4,46	Lundberg (Suedia)
4,45	Preusger (Germania)
4,43	Krüger (S. Africa)
4,43	Denisenko (U.R.S.S.)
4,41	Smith (S. Africa)
4,41	Janiszewski (Polonia)
4.40	Bulatov (U.R.S.S.)
4,40	Petrov (U.R.S.S.)
4,40	Cernobai (U.R.S.S.)
4,40	Krzesinski (Polonia)

Suedezii vor reconfirma tradiția pentatlonului modern?

Există un respect explicabil față de prescripțiunile regulamentului Jocurilor Olimpice. Fiecare Comitet Olimpic Național se străduiește să-și organizeze activitatea sportivă conform cu normele indicate prin „tablele de lege" ale universalei competiții olimpice. Așa se explică, că în ciuda greutăților materiale provocate de deplasarea pînă în Australia — greutăți care au triat atîția sportivi de valoare care în alte condițiuni s-ar fi numărat printre participanții ediției a XVI-a a J.O. — totuși pentatlonul modern reunește cel mai mare număr de echipe și de concurenți înregistrat vreodată în J.O. sau în campionatul mondial. Comitetul australian de organizare a J.O. și Uniunea Internațională de pentatlon modern anunță participarea a peste 50 de concurenți din 20 de țări. Și numărul pentatloniștilor și mai cu seamă cel al țărilor reprezentate întrece orice așteptări. Cel mai mîndru dintre toți pentru această performanță este actualul președinte al Uniunii Internaționale de pentatlon modern, campionul olimpic de pentatlon modern din 1924, suedezul Gustav Dyrssen. El este acela care a luptat pentru încadrarea pentatlonului modern printre sporturile obligatorii ale J. O., așa cum se găsește astăzi. De altfel, suedezii au fost în decursul istoriei olimpice animatorii pentatlonului modern. Primul campion olimpic (1912) a fost un suedez, **Gustaf Lilliehook** și, cu excepția J. O. din 1936 cînd a cîștigat un german, în toate celelalte întreceri olimpice campionii au fost recrutați tot dintre suedezi.

Dar în acest an, după toate calculele, suedezii, deși sînt încă foarte valoroși, totuși au puține șanse să-și păstreze supremația olimpică. Pentatloniștii sovietici în rîndul cărora se numără actualul campion mondial **Konstantin Salnikov**, maghiarii — campioni mondiali pe echipe —, americanii — atît cei din nord, cît și cei din sud care de un an au început o susținută campanie pro-pentatlon modern —, finlandezii, elvețienii vor fi la Melbourne... principalii favoriți. Suedezii își vor apăra prestigiul prin inginerul Berti Haase, clasat al patrulea la ultimele mondiale și prin fiul fostului campion olimpic Sven Thofelt (1928), John Thofelt și el campion mondial în 1954, la Budapesta.

Dar lupta se anunță mai aprigă în întrecerea pe echipe. Nu vor fi chiar 20 de formații cum sînt anunțate (nu toate prezintă echipe de 3 sportivi) dar este cert că numărul lor va trece de 14, ceci peste numărul participantelor la ultimele campionate mondiale. In felul acesta, sarcina reprezentanților noștri devine mai anevoioasă decît la Macolin unde s-au clasat pe locul VII. Dar putem avea încredere în trei din cei patru: **Țintea, Manciu, Vena, Teodorescu** (al 4-lea va fi rezervă)! Ei știu să infirme pronosticurile.

O performanță puțin obișnuită

După cum s-a mai anunțat, un pasionat turist din Elveția, Ignace Rüeg a făcut o temerară expediție turistică, fiind hotărît să parcurgă ...pe jos distanța de la Zürich la Melbourne!. Acum sîntem în măsură să informăm cititorii noștri că Ignace Rüeg a parcurs pe jos această distanță care a însumat aproape 19.000 km. ajungînd, cu bine, zilele trecute la Melbourne (bine înțeles distanța de la Singapore la Port-Darwin a parcurs-o cu vaporul). Această performanță a fost obținută în nu mai puțin de 18 luni. El a parcurs distanța cu un sac de 30 kgr. în spinare! In acest timp el a distrus 7 perechi de pantofi!